

Nr 186.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete; given Stockholms slott den 5 mars 1948.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändring i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Gustav Möller.

Förslag

till

Förordning

om ändring i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Härigenom förordnas, att § 3 mom. 3 samt § 4 mom. 5 och 6 förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse:)

§ 3.

Mom. 3. Sedan avgifterna antecknats i arbetsgivarförteckningarna äger riksförsäkringsanstalten från *vederbörligt anslag* å riksstaten tillgodogöra sig beloppet av de sålunda antecknade avgifterna.

§ 4.

Mom. 5. Över de avgifter, vilka icke erlagts i föreskriven ordning, uppgör riksförsäkringsanstalten för perioder av året, som av anstalten bestämmas, särskilt för varje län förteckningar samt överlämnar desamma till vederbörande länsstyrelser, som hava att i *föreskriven ordning* verkställa indrivning av avgifterna.

Sedan de i första stycket omfördä förteckningarna uppgjorts, äger riksförsäkringsanstalten från *vederbörligt anslag* å riksstaten tillgodogöra sig beloppet av de i förteckningarna upptagna avgifterna.

(Föreslagen lydelse:)

§ 3.

Mom. 3. Sedan avgifterna antecknats i arbetsgivarförteckningarna äger riksförsäkringsanstalten från *vederbörlig inkomsttitel* å riksstaten tillgodogöra sig beloppet av de sålunda antecknade avgifterna.

§ 4.

Mom. 5. Över de avgifter, vilka icke erlagts i föreskriven ordning, uppgör riksförsäkringsanstalten för perioder av året, som av anstalten bestämmas, särskilt för varje län *och varje utmätningsmansdistrikt inom länet* förteckningar samt överlämnar desamma till vederbörande länsstyrelser, som hava att verkställa indrivning av avgifterna i *den ordning, som om resterande skatt är i uppbördsförordningen stadgat.*

Sedan de i första stycket omfördä förteckningarna uppgjorts, äger riksförsäkringsanstalten från *vederbörlig inkomsttitel* å riksstaten tillgodogöra sig beloppet av de i förteckningarna upptagna avgifterna.

¹ Senaste lydelse se SFS 1946: 494.

(Nuvarande lydelse:)

Mom. 6. Arbetsgivare, som underlåtit att inom för varje fall föreskriven tid inbetala det avgiftsbelopp, som då förfallit till betalning, skall erlægga böter med tre procent av den förfallna avgiftens belopp. Avgift och böter skola indrivivas i den ordning, som om resterande skatt är i uppbördsförordningen stadgat.

Av böterna skall en tredjedel, dock ej mer än 100 kronor, tillfalla, för det fall att avgiften påförts till betalning i Stockholms stad och där indrivits, stadens kassa, men i övriga fall den, som verkställt indrivningen. Återstoden av bötesbeloppet skall tillfalla statsverket.

(Föreslagen lydelse:)

Mom. 6. Arbetsgivare, som underlåtit att inom för varje fall föreskriven tid inbetala det avgiftsbelopp, som då förfallit till betalning, skall erlægga restavgift, beräknad efter fyra öre för varje full krona av det sålunda icke erlagda avgiftsbeloppet, dock ej mindre än tjugufem öre. Restavgift skall indrivivas i den ordning, som i uppbördsförordningen är stadgat.

Restavgift skall för varje restförd avgiftspost tillkomma utmättningsman med en tredjedel, dock högst 100 kronor. Har exekutionsbiträde anlåtats för indrivningen, äger dock denne uppbära hälften av den utmättningsmannen tillkommande restavgiften för medel, med vilkas indrivning han tagit befattning. Där i stad, med eller utan magistrat, i övrigt finnas meddelade särskilda föreskrifter rörande dispositionen av restavgift, skola dessa föreskrifter tillämpas jämväl beträffande restavgift, som avses i denna förordning.

Restavgift, som enligt bestämmelserna i andra stycket skulle hava tillkommit landsfiskal, skall tillfalla statsverket. Har landsfiskal anlitat exekutionsbiträde för indrivningen, äger dock denne uppbära den del av restavgiften, som enligt vad i andra stycket stadgas tillkommer honom. I övrigt skall restavgift, som icke enligt bestämmelserna i andra stycket tillkommer befattningshavare eller enligt för stad meddelade särskilda föreskrifter stadens kassa, tillfalla statsverket.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1948.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 5 mars 1948.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller.

Enligt föreskrifterna i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130; ändrad 48/1930, 144/1933, 232/1937, 494/1946 och 517/1947) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete skola dylika försäkringsavgifter för s. k. mindre arbetsgivare (d. v. s. arbetsgivare med i regel mindre än fem årsarbetare) uppbäras i samband med skatteuppbörden. Så snart avgifterna för visst år av riksförsäkringsanstalten antecknats i arbetsgivarförteckningarna för ifrågavarande år äger emellertid anstalten tillgodogöra sig hela beloppet av avgifterna från ett å riksstaten uppfört anslag. Större arbetsgivares försäkringsavgifter påföras icke i arbetsgivarförteckningarna utan debiteras av riksförsäkringsanstalten arbetsgivarna direkt. Anstalten äger från nämnda anslag tillgodogöra sig uppkommande restantier å dessa avgifter. Beträffande såväl mindre som större arbetsgivares försäkringsavgifter, som icke erlagts i föreskriven ordning, gäller att de skola indrivras på sätt i uppbördsförordningen stadgas.

Förenämnda anslag har för innevarande budgetår uppförts under rubriken Förskottering av olycksfallsförsäkringsavgifter m. m. Avgiftsbelopp, som förskotterats från detta anslag, skola tillgodoföras anslaget när de inbetalats till uppbördsmyndigheterna.

Riksräkenskapsverket har i skrivelse den 26 augusti 1947 föreslagit ändrat förfarande för förskjutande av ifrågavarande försäkringsavgifter m. m. Verket har därvid i huvudsak anfört följande.

Olycksfallsförsäkringsavgifterna för de mindre arbetsgivarna skola enligt uppbördsförordningens bestämmelser debiteras och uppbäras tillsammans med annan slutlig eller tillkommande skatt än fastighetsskatt och skogsvårdsavgifter. Enligt grunderna för uppbördsförordningens hithörande bestämmelser bör vid redovisningen av inflytande belopp av sådan slutlig eller tillkommande skatt någon uppdelning icke ske av beloppen på olika skatter och avgifter. Tillämpningen av anordningen med ett särskilt riksstatsanslag för förskjutande av olycksfallsförsäkringsavgifter och för slutligt gäldande av avgifter, som ej kunna indrivras, skulle emellertid föra med sig, att uppbördsmyndigheterna finge lämna specifik redovisning för alla olycksfallsförsäkringsavgifter, som ej uppbäras genom riksförsäkringsanstaltens försorg. Härav skulle på grund av det stora antal debetsedlar, varom här är fråga, föranledas ett mycket bety-

dande merarbete. Riksräkenskapsverket föreslår därför den ändringen, att beloppet av de avgifter, som skola uppållas eller indrivnas på sätt i uppöördsförordningen stadgas, i sin helhet utbetalas till riksförsäkringsanstalten från den i riksstaten uppförda inkomstiteln Preliminär skatt å inkomst och förmögenhet m. m. och att de inflytande avgifterna i gengäld tillgodoföras denna titel, vilken alltså skall slutligt belastas med de avgiftsbelopp, som ej kunna indrivnas.

Den av riksräkenskapsverket föreslagna anordningen, vilken överensstämmer med vad som tillämpas beträffande kommunerna tillkommande utskylder, innebär, anför verket, att något anslag för förskjutande av olycksfallsförsäkringsavgifter fr. o. m. nästa budgetår icke vidare skall uppföras å riksstaten. För budgetåret 1947/48 föreslår verket en övergångsanordning, innebärande att det för detta budgetår anvisade anslaget till förskottering av olycksfallsförsäkringsavgifter m. m. visserligen disponeras av riksförsäkringsanstalten enligt utfärdade föreskrifter men sedan genom omfööring från förenämnda inkomstitel tillgodoföres ett belopp motsvarande summan av de under budgetåret i länsstyrelsernas räkenskaper uppdebiterade avgifterna samt att alla hos länsstyrelserna inflytande avgifter tillgodoföras inkomstiteln enligt förut angivna grunder för vissa bestämmelser i uppöördsförordningen.

Riksförsäkringsanstalten har i yttrande öör riksräkenskapsverkets skrivelse förklarat sig intet ha att erinra mot angivna förslag. I skrivelse den 6 februari 1948 har anstalten vidare inkommit med förslag till av omläggningen föranledda ändringar av § 3 mom. 3 och § 4 mom. 5 förenämnda förordning den 31 mars 1922 (nr 130). I samband härmed har anstalten föreslagit vissa redaktionella ändringar i förordningen. Förslaget hade av anstalten underställt riksräkenskapsverket, som förklarat, att detsamma icke givit verket anledning till erinran.

Departementschefen. Riksräkenskapsverket har föreslagit en av arbetsbesparingskäl motiverad förenkling av nu föreskrivna förfarande för förskottering till riksförsäkringsanstalten av olycksfallsförsäkringsavgifter, avseende såväl avgifterna från mindre arbetsgivare som resterande avgifter från större arbetsgivare. I stället för att avgifterna, såsom enligt nu gällande ordning skall ske, förskotteras från ett å riksstaten anvisat anslag skola avgifterna enligt förslaget förskotteras från en inkomstitel för skattemedel. Avgifter, som ej erläggas av de avgiftsskyldiga, skola stanna å denna inkomstitel. Denna ändring i det nu tillämpade förfarandet torde böra vidtagas. I enlighet härmed har något anslag till förskottering av olycksfallsförsäkringsavgifter m. m. icke äskats för nästa budgetår.

Omläggningen torde böra föranledda ändringar i § 3 mom. 3 och § 4 mom. 5 andra stycket förordningen den 31 mars 1922 (nr 130).

Riksräkenskapsverket har föreslagit en övergångsanordning för budgetåret 1947/48. Därest riksdagen icke har något att erinra mot den föreslagna anordningen, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att utfärda bestämmelser i överensstämmelse med riksräkenskapsverkets förslag.

I samband med att nämnda förordning ändras av förut angivna anledning,

synas ytterligare vissa ändringar böra vidtagas. En den 31 mars 1922 utfärdad tillämpningskungörelse (nr 132) till förordningen erfordras icke längre sedan den föreslagna ändringen i förskotteringsförfarandet genomförts. Det är min avsikt att föreslå, att kungörelsen upphäves. Med anledning härav torde den i § 4 mom. 5 första stycket förordningen intagna föreskriften att riks försäkringsanstalten skall särskilt för varje län avlämna förteckning över avgifter, som icke i föreskriven ordning erlagts till anstalten, böra kompletteras med en föreskrift att sådan förteckning skall avlämnas särskilt för varje utmätningsmansdistrikt inom länet. Vidare bör en redaktionell ändring vidtagas i samma stycke.

Slutligen torde i detta sammanhang § 4 mom. 6 böra ändras. I detta moment meddelas föreskrift om påföljd vid försummad betalning av försäkringsavgift, som debiteras arbetsgivare direkt av riks försäkringsanstalten. Enligt denna föreskrift skall arbetsgivare, som underlåtit att inom i varje fall föreskriven tid inbetala det avgiftsbelopp, som då förfallit till betalning, erlägga böter med tre procent av den förfallna avgiftens belopp. Avgift och böter skola indrivas i den ordning, som om resterande skatt är i uppbördsförordningen stadgat. I momentet meddelas vidare föreskrift om fördelningen av nämnda böter. Enligt 66 § uppbördsförordningen utgår vid försummad skattebetalning restavgift, beräknad efter fyra öre för varje full krona av den icke erlagda skattens slutsumma, dock ej mindre än tjugufem öre. Uppbördsförordningens bestämmelser bli tillämpliga beträffande de avgifter, som erläggas av mindre arbetsgivare. Det synes icke föreligga något skäl för att olika påföljdsregler skola gälla beträffande avgifter, som skola erläggas av större resp. mindre arbetsgivare. Bestämmelserna i § 4 mom. 6 i 1922 års förordning torde därför böra ändras i anslutning till uppbördsförordningens motsvarande bestämmelser. Samtidigt torde den nuvarande bestämmelsen om fördelning av påföljdsavgiften böra ändras till närmare överensstämmelse med eljest beträffande dylika avgifter tillämpade regler.

Föredraganden hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga ett i enlighet med det anförda inom socialdepartementet utarbetat förslag till förordning om ändring i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riks försäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Lars Lemne.